

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูง และป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบล
ห้วยนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบล
โคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอ
โนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง
ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัด
อุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ
ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และ
ตำบลหว้าทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัด
ขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเขา ในท้องที่ตำบลห้วยนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหว้าทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าภูเก้า ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง - อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดคู ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหัวทอง ตำบลทุ่งขมพู่ ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเก้า ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเดื่อ อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูงและป่าบ้านคง ในท้องที่ตำบลศรีสุขลำห้วย ตำบลนาคำ ตำบลบ้านคง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลห้วยทอง ตำบลทุ่งขาม ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

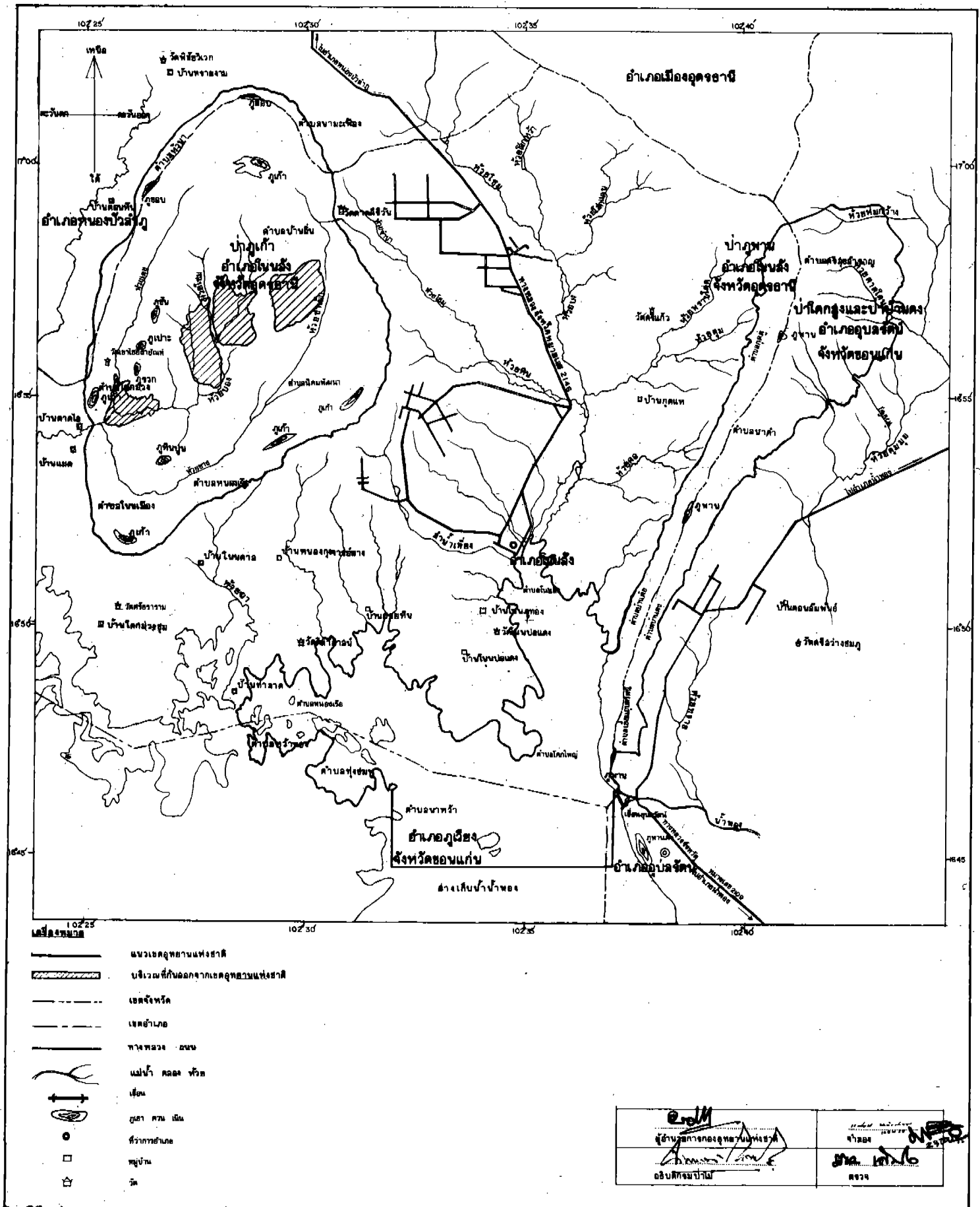
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2528

เนื้อที่ประมาณ 322 ตารางกิโลเมตร หรือ 201,250 ไร่

มาตราส่วน 1:200,000

1:000 000 0 1 2 3 กิโลเมตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก บริเวณที่ตนป่าภูเขา ในท้องที่ตำบลหัวนา ตำบลนามะเฟือง อำเภอหนองบัวลำภู และตำบลบ้านถิ่น ตำบลโคกม่วง ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลโนนเมือง ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี ป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลกุดตุ้ม ตำบลโนนสัง ตำบลบ้านค้อ ตำบลหนองเรือ ตำบลโคกใหญ่ อำเภอโนนสัง จังหวัดอุดรธานี และป่าโคกสูง และป่าบ้านดง ในท้องที่ตำบลศรีสุขสำราญ ตำบลนาคำ ตำบลบ้านดง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ และตำบลหาวทอง ตำบลทุ่งชมพู ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ประมาณ ๒๐๑,๒๕๐ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น ป่าไม้ ของป่า สัตว์ป่านานาชนิด กับมีสภาพธรรมชาติที่สวยงามยิ่งหลายแห่ง เช่น น้ำตกตาดโตน ผาคำ ลานหินธรรมชาติ และเป็นต้นน้ำลำธารของอ่างเก็บน้ำน้ำพอง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพ่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาตินั้นไว้คงอยู่เช่นเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพไป เพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้า และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้